

L'Odeon i la moguda cultural de Canet a finals dels anys setantes

Joaquim Pera Isern

Sota el meu punt de vista l'Odeon de Canet va ser durant una dècada el local d'espectacles més emblemàtic de tot el Maresme, un referent cultural per a la comarca, un santuari de la llibertat creativa, un laboratori cultural i contracultural de primer ordre; l'Odeon va aglutinar tot allò pel que ara, trenta anys més tard, el considerem un "local de culte" del seu temps. Reconec que aquesta és una percepció personal, que potser no comparteix tothom

a Canet, però parteix d'una realitat inqüestionable i objectiva com és la suma de totes les activitats que s'hi portaren a terme i que han quedat documentades.

En aquest escrit m'agradaria retratar en primera persona alguns moments viscuts al mític Odeon, sobretot durant els tres primers anys, que van ser els més intensos pel que van suposar de novetat en l'ambient cultural de Canet. Una experiència que va marcar la vida de molts canetencs que varem participar d'aque-

lla aventura. L'èxit de l'experiència que va suposar l'Odeon es va deure, sota el meu criteri, a quatre factors que van convergir al mateix temps al Canet de la segona meitat de la dècada dels anys 70's, en una conjunció gairebé astral i irrepetible: En primer lloc l'existència d'un local d'espectacles, l'Odeon, de propietat cooperativista i que la crisi del cinema havia limitat la seva explotació comercial. La vinculació a l'Odeon d'una companyia de teatre com "Els Comediants", uns joves

artistes carregats de projectes innovadors que es feien molt interessants de seguir. També hi va contribuir l'existència d'un grup de joves canetencs culturalment inquiets, formats majoritàriament dins l'escoltisme i per tant en valors com la solidaritat, l'altruisme i el treball comunitari. Finalment, cal no oblidar l'ambient de llibertat i ganes de canvi que es respirava arreu del país en els primers anys de la transició postfranquista, unes vibracions carregades d'energia positiva on semblava que tota empresa cultural era possible si hom s'ho proposava, i que en el nostre cas comptava amb l'aval de l'èxit que havien suposat els festivals de música de Canet.

Els antecedents

La primera meitat dels anys 70's la sala de l'Odeon ja havia estat l'escenari de remarcables esdeveniments culturals: cinema, teatre i recitals de música es programaven intermitentment en el seu escenari, impulsats per la secció de cultura de la mateixa cooperativa "la Unió"; una secció que havia portat per primera vegada a Canet una desconeguda companyia de teatre, anomenada "Els Comediants", per fer una representació a la sala. D'aquella època el grup de teatre amateur "El Canyer", format per joves canetencs vinculats a la cooperativa, en fou l'experiència més reeixida. Tanmateix també foren apoteòsics els recitals de música d'en Pau Riba, d'en Pi de la Serra o els dos d'en

Lluís Llach de l'any 1973 que abarrotaren la sala del Cine Odeon. També recordo unes exitoses matinals de diumenge, amb un cicle de cinema musical, on es projectaren films-documentals rodats en els festivals de Woodstock, Monterrey o la illa de Wright; remarcables també els films Help! i Yellow Submarine dels Beatles, unes produccions totalment alternatives que poques vegades s'havien vist a les pantalles del país i que es van poder veure a l'Odeon en aquells anys.

La gestació d'un projecte cultural

Aquests antecedents influïren sens dubte a preparar el camí del que pocs anys després va esclatar com el "Projecte Odeon". S'ha parlat moltes vegades de la importància que tingué el fet que la companyia "Els Comediants" residís a Canet des de l'any 1974 i hagués arribat a un acord amb la junta de la Cooperativa La Unió per utilitzar la sala com a local d'assaigs pels seus espectacles; les primeres

produccions de "Els Comediants" com "Non Plus Plis" i "Catàroc" foren una tarja de presentació que augurava un futur prometedor per a la companyia, com així va ser. Ara bé, el projecte Odeon, impulsat per Els Comediants, necessitava per a fer-se realitat d'una implicació més profunda per part de la societat civil canetencs, i per descomptat un mínim de finançament per arrencar; un capital que ni els socis de la cooperativa, ni Els Comediants disposaven en aquells moments; la Cooperativa ja hi posava el local, Els Comediants part del treball i el seu talent, però tot plegat no acabava de sumar. La tercera pota per fer aguantar el projecte va sortir d'un grup de joves canetencs que s'aglutinaven entorn l'organització del festival de "Les Sis Hores de Cançó Catalana". Aquest grup, tot i anar perdent protagonisme en l'organització del festival, a favor de l'empresa Pebrots (La Trinca), encara disposava d'una important font d'ingressos procedents de l'explotació del bar, venda de

samarretes i feines varies entorn del festival. Inicialment aquests diners havien servit per finançar campaments d'estiu, però des de l'any 1976 el moviment escolta a Canet estava en franca decadència i va semblar que invertir els beneficis del festival en el projecte Odeon era una bona causa per esmerçar-hi l'esforç col·lectiu d'uns dies d'estiu. D'aquesta manera es va aconseguir el mínim capital necessari per començar a rehabilitar l'Odeon i alhora va servir per canalitzar les inquietuds d'una part del jovent canetenc vers un projecte cultural engrescador i potent. Prova d'això és que en els seus inicis el projecte de remodelació de la Sala Odeon va comptar amb un nombre important de manobres i pintors voluntaris, sorgits entre aquests joves que, juntament amb "Els Comediants", es van arremangar des del primer dia, i que van fer estalviar molts jornals, permetent allargar la inversió dels diners disponibles. Els primers retocs estructurals van servir per poder obrir la sala i organitzar-hi una gran revetlla inaugural el dia 16 d'octubre de 1976, una festassa antològica que, alhora que va servir per refermar voluntats

sobre el futur del projecte, també va servir per posar en clar les deficiències estructurals i tècniques del mateix local; fent evident que calia continuar amb les inversions de millora i adaptació de la sala per assolir uns mínims de qualitat i de seguretat. Durant la resta de l'any 1976 i tot l'any 1977 van fer-se aquestes reformes. Finalment va ser possible inaugurar el Cafè el dia 24 de desembre de 1977, i una setmana més tard, el dia 31, ho feia la Sala amb una gran revetlla de Fi d'Any.

Les activitats 1978-1980

Durant aquests primers tres anys (1978-1980) l'Odeon va mantenir una activitat frenètica i va comptar amb una programació setmanal estable, sempre degudament anunciada amb antelació; però al marge d'aquesta cartellera oficial, a l'Odeon, sobretot al Cafè, podien passar coses imprevistes quan

un menys s'ho esperava, era un local carregat de sorpreses on es podia improvisar un concert, un espectacle de màgia, un concurs o una performance en qüestió de moments. Quedar a l'Odeon per passar una estona era una bona idea, al marge de que hi hagués o no espectacle, cal reconèixer que alguns dels mateixos parroquians ja eren per ells mateixos un espectacle.

En qualsevol cas la inversió esmerçada va ser altament rendible amb uns resultats reconeguts per a tothom; L'Odeon va convertir a Canet en la capital cultural del Maresme, sense cap mena de dubte. Un centenar d'espectacles al Cafè i una cinquantena a la Sala avalen l'encert del projecte d'aquells anys. A aquestes activitats cal sumar-hi els espectacles de carrer, els carnivals, les exposicions i la projecció de més de quaranta pel·lícules descatalogades o alternatives; tot

SALA	ODEON	CAFE
Dia 18 de Febrer a les 10'30 nit	CANET DE MAR 1978	Dia 19 de Febrer a les 8 de la tarda
El grup A-71 de Barcelona, presentarà		
Pitarrades		
sobre la història i obra de Frederic Soler (A)		
SERAFÍ PITARRA		
amb dotze cançons i més acudits de l'època		
PROPERAMENT		
SESSIÓ ROCK a càrrec dels conjunts de més NOMENADA per aquestes terres	MÚSICA de CAFÈ ritme i cançons de casa nostra	Actualització asteller de... ENRIC i CASSOLA
VISCA LA MÚSICA	GRAN ESPECTACLE INFANTIL D'OMBRES XINESES les històries més originals a càrrec del grup	LA BOMBETA
TOTS HI SOU CONVIDATS		

Les inversions en la reforma i manteniment

Trobo interessant reproduir un document extret d'una memòria d'activitats de l'Odeon elaborada a finals de l'any 1980, segurament amb motiu de la crisi sorgida amb la Cooperativa, on es detallen els costos de la inversió que va suposar endegar el projecte i el seu manteniment durant tres anys. D'aquest escandall d'inversions, que reproduïm íntegrament, cal destacar dues coses: en primer lloc el llenguatge singular amb el que es descriuen les despeses, i que reflecteix fidelment l'esperit del projecte; en segon lloc crida l'atenció els baixos preus d'alguns conceptes. Val a dir que, dintre del possible, va ser un projecte autogestionat, on la mà d'obra era en bona mesura voluntària, tret de feines molt específiques que requerien una especialització professional. Tots els que hi varem participar no varem comptar mai les hores de dedicació (que van ser moltes), avui que tot s'ha professionalitzat, seria impensable de tornar-ho a fer.

El pintor i nosaltres

Pintar tot el Teatre i el Cafè Odeon 294.398 pts.

Altres despeses que es varen fer, tant per engegar com després a ferreteries i drogueries 91.526 pts.

El fuster i nosaltres

La barra del Cafè Odeon 78.854 pts.

Altres despeses que es varen fer, tant per engegar com després 41.854 pts.

El lampista i nosaltres

Una instal·lació nova a tot l'Odeon, tant al cafè com al teatre 498.655 pts. Material elèctric i bombetes 23.776 pts.

El paleta

Posar vàters nous, unes dutxes, la part que li toca en instal·lació elèctrica, un magatzem per material, tapar goteres i el forat del Carnaval. Diu que: 410.906 pts.

El ferrer

De posar molts ferros al terra del Cafè Odeon perquè no s'enfonssés més i d'arreglar la reixes del Cafè i Teatre Odeon 56.310 pts.

Nosaltres i els vidres

De posar moltíssims vidres al Cafè i al Teatre i de comprar algun que altre mirall per veure quina cara fèiem 34.786 pts.

Els extintors

Per comprar una magnífica col·lecció d'extintors perquè no es cremés mai el que havíem fet. I també, tot sigui dit, per fer contents als bombers 48.374 pts.

El piano

D'afinar un piano que feia riure, afinar-ne un altre i portar-los tots dos, un cop curats a l'Odeon 47.600 pts.

El Cafè Odeon

Decorar-lo, posar-hi taules, cadires i mobles 79.705 pts.

Una màquina per fer cafès 31.950 pts. Una màquina per l'orxata 5.000 pts. Un rentaplats 10.000 pts.

Una nevera, que s'espatlla quan vol 23.537 pts. Quatre flors per donar "colorido" 10.000 pts. Jocs perquè la gent no s'avorrís 6.179 pts.

Gots, copes, tasses, etc. 59.971 pts.

La música

Un bon equip de so que no donés maldecap 115.405 pts.

Reparacions i canvis de les agulles 9.358 pts.

Les dotzenes i dotzenes de discs que hem comprat que valen un mínim de 50.000 pts.

Completar la part de l'equip de música que varen robar 44.000 pts.

Arreglar l'equip de so que l'Odeon utilitza normalment 15.000 pts.

La calefacció

Una bona estufa de gas-oil per al Cafè i una altra de fuel-oil pel Teatre (ja no responem dels constipats de la gent) 54.145 pts.

Les exposicions

Dibuixants, pintors, quadres que hem comprat i material necessari 23.377 pts.

El cinema

Un projector de 16 mm. 40.000 pts. Arreglar-lo 10.000 pts.

Una pantalla de cine pel Cafè Odeon 550 pts.

Les quaranta pel·lícules que hem passat durant aquests dos anys 68.000 pts

Fèr el "Cine Més Petit del Món" 50.000 pts.

El dret d'autors

Un tant per cent de la caixa de cada espectacle s'ha de pagar als autors 50.996 pts.

La propaganda

Perquè la gent s'assabentés del que anàvem fent, ens hem gastat 203.311 pts.

Els gegants de l'Odeon

Que ens varen costar moltes hores de feina i un mínim de 75.000 pts. (cal tenir en compte que uns gegants avui en dia valen molt més; però aquí es tracta de dir el que ens hi varem gastar)

Les caramelles de l'Odeon

Que es varen crear després del Carnaval-79 per aconseguir quatre xavos per tapar el forat del Cafè i que tingueren molt bona acollida.

El vestuari ens va costar 10.000 pts.

La ràdio Pedracastell

Per primera vegada Canet tingué una emissora de ràdio a l'ona mitja.

El tècnic fou en Segimon Serra i el muntatge que es va fer ens costa 10.000 pts.

Mig Cabaret Odeon

Perquè durant un temps l'Odeon recordés els cabarets de la bona època 20.000 pts.

Aquestes inversions puguen a l'entorn de 2.700.000 pessetes, que van ser sufragades amb els guanys dels festivals de les Sis Hores (2 milions de pessetes).

No són comptades aquí les despeses de la contractació d'artistes que anaven apart. Consta a la documentació una subvenció de l'any 1979 de "La Caixa" per valor de 80.000 pts. que va ser destinada íntegrament a fer "El Cine Més Petit del Món" i la compra del projector de pel·lícules.

El dèficit generat per les inversions fetes al llarg dels tres primers anys oscil·lava entorn les 700.000 pts., una quantitat que s'anava eixugant amb l'exploació del bar i la sala.

plegat dona un resultat altament positiu. Va fallar però la participació de la gent gran, tot i els intents d'oferir una programació del seu gust; mai va quallar l'obertura de l'Odeon a una part de la població, que va catalogar a l'Odeon com a un local de jovent, on hi havia massa soroll, on s'hi bevia i fumava de tot, i el feia responsable d'aldarulls i escàndols nocturns a la zona de la plaça Colomer. Sempre resulta difícil parlar de noms quan es tracta d'una empresa col·lectiva, però en aquest cas es de justícia citar l'empenta decisiva de Els Comediants en el projecte i la seva participació i direcció en molts dels actes programats; un mànager cultural com Jordi Dodero va contribuir durant un temps en el projecte; un altre dels factotums de la Cooperativa Cultural Odeon, a partir de 1982, fou en Jordi Torrus, que va fer rutllar la programació del local fins al final de l'aventura l'any 1988. També "El Cine Més Petit del Món", inaugurat l'agost de 1979, fou

un projecte personal d'en Pep Torrus, una fantasia que va fer passar bones estones als desvagats parroquians del Cafè. No puc deixar d'explicar el modus operandi d'en Pep: Quan li semblava que hi havia públic potencial pel "seu" cinema, fos a l'hora que fos, anava per les taules del cafè disfressat de cameraman de cine mut, tot anunciant la pel·lícula que anava a projectar, quan havia aconseguit "omplir" la sala, que s'emplenava ràpidament doncs a més estirar hi cabien una dotzena d'espectadors, iniciava la projecció. Si algú dels que hi havia fora en el cafè volia veure un tros de pel·lícula, quan aquesta ja estava en marxa, havia de fer entrar una moneda per una

ranura practicada a la porta del cinema, moneda que en caure provocava un soroll que feia adonar al cameràman que calia obrir un espiell que hi havia també a la porta, obert a tal efecte, i d'aquesta manera l'espectador ocasional podia veure la pel·lícula el temps que en Torrus considerava oportú, seguidament es tancava de nou l'espiell, i així fins la propera moneda. Tot plegat era gairebé una performance surrealista.

Espectacles i concerts als primers anys

La programació d'espectacles i concerts a la Sala de l'Odeon fou molt intensa i de primera qualitat, sobretot els primers anys. El 1978 fou un any inaugural pleteric d'espectacles i concerts: una vintena de grups teatrals nacionals i estrangers de primera fila van passar per l'escenari canentenc, la majoria d'ells vinguts gràcies a les bones gestions de Els Comediants; alguns espectacles també van comptar amb la col·laboració del IV Pla d'Acció Cultural de La Caixa. Durant el primer any d'activitat varem tenir ocasió de veure i gaudir, entre altres que no citem, amb: l'Odin Teatret de Dinamarca; Les Noctambules (14/1/1978); els

Claca que van estrenar la seva obra "Mori el Merma" (20/1/1978); el Grup A-71 (18/2/1978); el Centre Dramàtic Occità (5/3/1978); el Teatre Tascabile di Bergamo (10/3/1978); el Piccolo Teatro di Pontedera (19/3/1978); el Ballet Contemporani de Barcelona, amb Cesc Gelabert i Silvia Munt (18/5/1978) el Teatre del Celobert (26/5/1978); els Germans Poltrona que estrenaren el seu Circ Cric a l'Odeon (9/6/1978); El Teatre de l'Envelat (18/6/1978); la Núria Espert amb "Una altra Fedra, si us plau" (25/7/1978); els americans Bread and Puppet (26/10/1978); les estrenes de "Sol Solet" de Els Comediants (26/12/1978) i "Simfonia en Fa de Roba" dels Marduix (7/1/1979). Més endavant Comediants hi van estrenar els espectacles La Verbena, Alè i La Nit. A vegades els espectacles tenien més projecció al carrer, a destacar les companyies com: Saltimbanquis del Dr. Soler, La Fura dels Baus, els italians T.I.C., etc..

Els concerts van ser també de primera categoria des del començament, tan a la Sala com al Cafè, la programació musical cada vegada va anar agafant més volada a la programació de l'Odeon, en detriment de l'activitat teatral que, sense desaparèixer, va anar perdent l'empenta inicial. És va obrir la programació a grups i cantants del país, fossin ja consagrats o simples debutants. En aquells moments l'Odeon va ser també l'única sala del Maresme que comptava amb una programació estable, des de la qual es podien promocionar noves formacions

musicals i artistes emergents. Fem un cop d'ull a la programació d'aquells anys: Francesc Pi de la Serra (11/3/1978); Rudy Ventura (18/3/1978); Locomotora Negra (14/4/1978); Lídia Caballé & Berta Vidal (14/5/1978); Trio Bartock (25/5/1978); Indio Juan (3/6/1978); Companyia Elèctrica Dharma (21/7/1979); Pau Riba (4/8/1979); Diego Cortés & Samara 22/12/1979; Cobla Coto Flux (24/12/1979); Esqueixada Sniff (2/2/1980); Moto Clua (8/3/1980); Gato Pérez (14/4/1980); Carles Benavent & Santi Arisa (22/5/1980); Toti Soler (6/6/1980); La Sonora Catalana (14/7/1980); Orquesta Mondragón (17/8/1980); Sisa & Melodrama (30/8/1980); etc.. També foren memorables els dos carnivals viscuts a l'Odeon, amenitzats per l'Orquestra Plateria; volem fer notar que aconseguir portar aquesta prestigiosa orquestra el dissabte de Carnaval durant dos anys seguits, el 1978 i 1979, donen idea de l'empenta del projecte i el bon ambient que es respirava a Canet en aquells anys. El primer dels carnivals (4/2/1978) quan feia un mes tot just que havia obert l'Odeon va ser de llarg la millor de les festes del Carnestoltes feta mai a Canet, dirigida amb encert per Els Comediants, va durar tota una setmana. L'acte central

ODEON

CANET DE MAR 1974

FESTA DE PRIMAVERA

(FESTA DEL JOVENI DEL POBRE I COMEDIANTS)
dedicada a la LLIBERTAT D'EXPRESSION I als JOGLARS

Dià 17 de MARÇ, divendres

A les 8. Teatre del Celobert amb els seus últims papers
A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

"SOM I SEREM"

Dià 18 de Març, dissabte

De 9:30 a 8. Maresme i Maresme. Maresme i Maresme. Teatre
Quatre a l'Odeon. Orquestra Plateria amb els últims papers
A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

A les 8 de la tarda, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria
A les 8, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria amb els últims papers
ISIDRE URIACH amb els últims papers

A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

RUDY VENTURA

A les 8 de la tarda, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria
A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

Dià 19 de Març, diumenge

A les 8 de la tarda, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

A les 8, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria amb els últims papers
A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

Dià 20 de Març, diumenge

A les 8 de la tarda, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria

LA TRINCA

A les 10 de la nit, a l'Odeon, a l'Orquestra Plateria
PRIMAVERA

Viva CANET i la LLIBERTAT D'EXPRESSION

de la festa fou el concert de la Plateria, va comptar amb un miler d'assistents i fou antològica, fins al punt que al Carnaval següent (24/2/1979) amb la voluntat de repetir l'èxit de l'any anterior, va arribar el desastre. L'arribada massiva de forasters amb ganes de passar-ho bé, entre canetencs i forans deviem ser-ne uns cinc mil (en aquell moment a Canet teníem 7.500 habitants), va provocar el col·lapse del local i de la mateixa festa per excés de gent; tot i haver tres locals funcionant a l'hora (l'Odeon, el Saló Rosa i el Pavelló Poliesportiu) va ser impossible absorbir tanta gent; un de-

sastre que va culminar amb l'ensorrament del terra del Cafè Odeon a mitjanit, quan aquest estava més atapeït de gent; tot i caure un bon grapat de persones sobre els revoltos del sostre del pis de baix, miraculosament no van haver-hi desgràcies personals destacables, tret de l'ensurt monumental que va suposar l'accident i que va obligar a replantejar-se aspectes com

portaren a terme espectacles de màgia (Picart l'il·lusionista o el mag italià Bustric), el fakir Kirtman fou un clàssic de l'Odeon, el Mestre Arnó amb el seu espectacle d'hipnosi; també les ombres xineses de la Bombeta, o les bombolles d'en Pep Bou, monòlegs memorables com els de l'irrepetible Pepe Rubianes, que va venir varies vegades a actuar al Cafè. Altres artistes que van passar per l'Odeon

el de la seguretat estructural de l'edifici que fins aquells moments s'havien passat molt per sobre. Aquest desgraciat episodi va ser, sense saber-ho, una premonició del que ha passat anys més tard amb l'Odeon, i que ha comportat l'ensorrament total de l'edifici.

La part corresponent al Cafè Odeon, pel seu format més petit com a sala, va possibilitar celebrar-hi espectacles de petit format, molt més íntims, on el públic gairebé es barrejava

amb els artistes. S'hi

recordo a: La Vella Dixieland, Tete Montoliu, els Huapachà Combo (a la sala); els concerts de música clàssica o de jazz trobaven en el Cafè l'ambient càlid i íntim que requereixen els concerts d'aquesta mena. En el moment de l'actuació senzillament calia inutilitzar la caixa, que era l'antiga màquina de la botiga de la Cooperativa; una caixa registradora que tot el que tenia de bonica ho tenia també de sorollosa, tampoc era permès fer infusions amb la cafetera durant les representacions, ni tirar glaçons dins un got buit. Durant els aplaudiments, entre peça i peça, aquestes màquines s'activaven totes alhora durant uns segons per donar el servei requerit als assistents.

Una altra vessant cultural que va tenir el projecte de l'Odeon va ser reactivar la sala d'exposicions Cap i Cua, ubicada al carrer del Gram, a la casa que havia estat la seu de l'antiga cooperativa la Constança (fusionada amb la Canetense per esdevenir la cooperativa la Unió). Aquesta iniciativa cultural, patronejada per l'Oriol Arnau, va començar pels volts de juny de 1978 i al llarg de més de quatre anys va portar a Canet més d'una seixantena d'exposicions, amb un total de més de tres-cents artistes plàstics (pintura, escultura, gravat, fotografia, dibuix, terrissa, etc.); sobretot va apostar per nous talents de la comarca, que podien penjar la seva obra a Canet per primera vegada, entre els noms reconeguts actualment podem trobar el d'en Perejaume de Sant Pol; també alguns artistes consagrats penjaren obra a la sala Cap i Cua: Cuixart, Opisso, Ibáñez o els dibuixos naif de

Xavier Cugat. Un personatge peculiar en Cugat... recordo perfectament com el dia de la inauguració de la seva exposició, a la nit va ser convidat a pujar a l'escenari de l'Odeon a dirigir unes peces amb l'orquestra, aquell vellet de més de vuitanta anys, amb smoking clar i amb uns mitjons vermells, va marcar-se uns cops de batuta memorables davant d'un públic entregat.

La primera crisi i la segona època (1981-1988)

Els problemes van començar a sorgir l'any 1981, quan un grup de socis de la Cooperativa La Unió, l'entitat propietària del local, va fer sentir la seva veu discordant amb el tarannà que agafava el projecte; en aquesta línia una Junta Extraordinària de socis de La Unió (5/3/1981) va votar a favor del desnonament immediat de la Sala i Cafè dels seus ocupants: Els Comediants i el grup de joves de Canet que fins aleshores havia gestionat els locals. Cal recordar que des que s'inicià el projecte mai s'havia signat cap paper o contracte entre les parts i en canvi els usufructuaris del local havien fet importants inversions per la seva

rehabilitació. Arran d'aquesta polèmica, la execució de la decisió d'expulsió no es va fer efectiva immediatament i va comptar amb una moratòria; la resta de l'any es va seguir negociant i alhora programant espectacles. D'aquest any 1981 va ser també el intent fallit per part de la gent de l'Odeon de revifar el Festival de les Sis Hores de Cançó Catalana, que ja feia dos anys que no es celebrava; un projecte que va anar acompanyat d'una agre polèmica a nivell local entre defensors i detractors de la iniciativa. Finalment, l'Ajuntament del moment no va autoritzar la celebració del festival, una decisió que va deixar molt tocades les relacions entre Ajuntament i Odeon. Pel febrer de 1982 se signa finalment un contracte d'arrendament entre La Unió i una recentment creada Cooperativa Cultural Odeon; una associació que comptava amb molts socis entre els joves de la primera època i altres que s'hi afegiren. Aquesta associació va gestionar les activitats fins el moment del seu tancament definitiu l'estiu de 1988 (ara ha fet 20 anys!!!). La tasca de l'Odeon en aquesta segona època fou també rellevant, sobretot a nivell musical, la programació setmanal de música al Cafè

Odeon va marcar les nits del dissabte de molta gent de Canet i de la comarca, per la qualitat de la programació i sempre a uns preus populars. Però ja no va ser el mateix, l'esperit inicial del model de gestió s'havia esgotat, Els Comediants tenien altres reptes professionals i la nova gestió de l'Odeon es va anar professionalitzant, com no podia ser d'altra manera. Personalment vaig ser, encara, un assidu de l'Odeon moltes nits de dissabte, però ara com a soci i client que pagava una entrada, sense més implicació que l'afectiva

SALA	ODEON	CAFÈ
CANET DE MAR 1978		
Dia 5 de Març a les 7 de la tarda		Dia 4 de Març
PRESENTACIÓ INTERNACIONAL DEL		des de les 6 de la tarda fins a les 12 de la nit
CENTRE DRAMÀTIQUE OCCITAN	DIADA DELS ANIMALS	
DE PROVENÇA (FRANÇA)	Tota persona que vingui acompanyada d'un animal, obtindrà una degustació gratuïta per l'amentat animal.	
OBRES	Tota persona que ens mostri les habilitats circènques del seu animal, obtindrà raboló doble per l'animal i una degustació per la persona.	
OPERACION CHOLA-BABAU	PROPRERAMENT	
PROPIETAT PRIVADA. ES ENEBIT D'INTRAR	DISSABTE 11 DE MARÇ	
AUTOR	Francesc Pi de la Serra	
FLORIAN VERNET	A L'ODEON !!!...	
AQUEST GRUP OCCITÀ HA SIGUT ESCOLLIT PER A REPRESENTAR AL SEU PAÍS DINS DE LA SETMANA OCCITANA QUE TINDRÀ LLOC A BARCELONA DEL 7 AL 12 D'AQUEST MES.		
VISCA LA LLIBERTAT D'EXPRESSION		

vers un local i uns amics que ara vivien de l'Odeon. En aquesta segona època la Sala va restar gairebé inactiva, concentrant-se tota l'activitat al Cafè. Tot i les limitacions d'aforament del local, un factor que sempre incideix en les possibilitats de contractació d'artistes, el prestigi adquirit per l'Odeon era tal que va fer que molts artistes s'avinguessin a actuar a Canet canvi d'un percentatge del taquillatge. Fins i tot el Departament de Cultura de la

Fins aquí uns records personals del que va ser aquest irrepentible local canetenc.

Epileg

En els seus darrers anys, coincidint amb el seu abandonament i ruïna, que malauradament ha acabat en la seva desaparició física, l'Odeon va tornar a ser conegut i reconegut per molts canetencs, ara però convertit en mite. Avui l'Odeon s'ha convertit en un projecte de poble, una fita cultural que cal assolir i una necessitat irre-

Generalitat
de Catalunya
El Conseller de Cultura

Joaquim Ferrer

Sr. Ricard Boix i Junquera
Societat Cooperativa Cultural
L'ODEON
Riera Sant Domènec, 7 4t. 2a.
CANET DE MAR

Barcelona, 22 de febrer de 1988

Distingit senyor,

En referència a la convocatòria dels premis per a sales i locals de Catalunya que programin música en viu durant l'any 1987, escoltada la Comissió per a la Modernització Cultural de Catalunya i a proposta del Jurat qualificador en pla de comunicació oficialment que la sala L'ODEON ha obtingut una menció especial tot considerant la seva valoració històrica de les activitats musicals, així com de la seva continuïtat i periodicitat i de l'interès global de la seva programació.

Es per aquest motiu que voldria felicitar-vos molt sincerament i desitjar que els vostres èxits continuïn en el futur.

Aprofito l'avinentosa per a saludar-vos ben cordialment.

Joaquim Ferrer

Generalitat, l'any 1988, va guardonar l'Odeon en reconeixement de la seva tasca cultural. Paradoxalment aquell mateix any 1988 l'Odeon tancava les portes a l'espera d'unes reformes estructurals de l'edifici que mai no van arribar mai.

nunciabile; sobretot ara que a Canet hem doblat la població i, per desídia, s'han deixat perdre quasi tots els locals d'espectacles que teníem a finals dels 70's. Del nou projecte Odeon, surti el que en surti finalment, el que es segur és que no serà igual a l'antic Odeon, aquell ja és Història de Canet. Un nou edifici, una nova gent i una nova filosofia han de marcar necessàriament el nou projecte en aquest segle XXI, de l'antic haurà sobreviscut la marca ODEON. Molts desitgem veure'l liderant un cop més les nits del Maresme ben aviat.

JOAQUIM PERA ISERN

Notes: * Cartells extrets de la «Col·lecció de cartells de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona» i de la col·lecció de l'autor.

* La paraula Odeon apareix sense accent en tot el text, doncs reflecteix tal com era nomenat popularment el local fa trenta anys, catalanitzant el terme castellà d'Odeón. He observat que des de fa dos anys apareix oficialment la versió catalana Odèon, però a aquest terme, malgrat la seva correcció, no m'hi he acostumat mai i no em resulta familiar.